

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **L. O.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2014, č. j. OAM-212/ZA-ZA04-P10-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 6. 2015, č. j. 29 Az 25/2014 – 46,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti žalobkyně **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) směřuje proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 6. 2015, č. j. 29 Az 25/2014 – 46.

[2] Stěžovatelka v blanketní kasační stížnosti doručené Nejvyššímu správnímu soudu dne 10. 7. 2015 požádala soud o ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud stěžovatelce na jím sdělenou doručovací adresu (P. s. K. n. O., R. a. 1000, K. n. O.) zaslal přípis s poučením o složení senátu, možnosti podat námitku podjatosti proti uvedeným soudcům a výzvu k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů pro účely posouzení žádosti o ustanovení právního zástupce. Zásilka se vrátila soudu dne 17. 7. 2015 zpět jako nedoručená. Podle sdělení pošty ze dne 16. 7. 2015 na uvedené adrese stěžovatelka neměla označenou poštovní schránku. Nejvyšší správní soud se poté opětovně pokusil stěžovatelce doručit přípis s poučením a výzvou do P. s. K. n. O., tentokrát doporučeně do vlastních rukou. Zásilka byla dne 22. 7. 2015 uložena na poště a po 10 dnech nastala fikce doručení. Nebyla však vhozena stěžovatelce do schránky a vrátila se dne 5. 8. 2015 soudu s odůvodněním, že nemá označenou schránku.

[3] Nejvyšší správní soud si dne 6. 8. 2015 zjistil z elektronické databáze Ministerstva vnitra, že stěžovatelka měla od 15. 6. 2015 do 13. 8. 2015 propustku na adresu M. 319/1, P. Na tuto adresu se jí poté neúspěšně pokusil doručit přípis s poučením a výzvou do vlastních rukou. Dne 24. 8. 2015 si Nejvyšší správní soud opět pořídil výpis z elektronické databáze Ministerstva vnitra, aby zjistil aktuální údaje o pobytu stěžovatelky. Poslední záznam o pohybu stěžovatelky je ze dne 14. 7. 2015, kdy má v evidenci vyznačen odchod z P. s. K. n. O. Dále z databáze vyplynulo, že

stěžovatelka kromě výše uvedené propustky, která uplynula dne 13. 8. 2015, neobdržela žádnou další propustku. Po uplynutí propustky se tedy podle údajů v databázi do P. s. K. n. O. nevrátila.

[4] Dne 26. 8. 2015 Ministerstvo vnitra k dotazu Nejvyššího správního soudu sdělilo, že po odchodu z pobytového střediska měla stěžovatelka do 13. 8. 2015 evidovaný pobyt na výše uvedené k. adrese. Jiné její místo pobytu není Ministerstvu vnitra známo. Přípisem ze dne 31. 8. 2015 sdělila stejné informace k dotazu Nejvyššího správního soudu i Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie. Ani jí není současné místo pobytu stěžovatelky známo.

[5] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny všechny procesní podmínky stanovené pro meritorní projednání kasační stížnosti, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není.

[6] Podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), „*soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon*“. Podle ustanovení § 33 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), „*soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany*“.

[7] Nejvyšší správní soud ve své ustálené judikatuře konstatuje, že „*vychází-li soud ve svém rozhodnutí mj. ze skutečnosti, že je účastník řízení neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009 – 91). A dále uvádí, že „*nemožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (§ 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu) je dána jen tam, kde (...) soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt stěžovatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení ve smyslu výše citovaného ustanovení zastavit*“ (ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 – 58, publ. pod č. 707/2005 Sb. NSS).

[8] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud provedl výše uvedená šetření, je zřejmé, že bylo vyvinuto veškeré možné úsilí a využito všech dostupných možností, aby bylo zjištěno aktuální místo pobytu stěžovatelky. Přesto se jej nepodařilo zjistit. Podmínky dané § 33 písm. b) zákona o azylu a výše uvedenou judikaturou Nejvyššího správního soudu pro zastavení řízení jsou tedy splněny. S ohledem na výše uvedené soud řízení o kasační stížnosti podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., zastavil (obdobně viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2015, č. j. 2 Azs 88/2015 – 39).

[9] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. září 2015

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu